

Stroke utáni rehabilitáció

A stroke az agykárosodás egy formája, amelynek oka az agyi erek hirtelen elzáródása, szűkülete vagy vérzése. A károsodott területen az agysejtek elhalnak. Tünetei függenek attól, hogy az agy mely része károsodott. A stroke-on átesetteknel gyakran alakul ki féloldali gyengeség vagy bénulás, károsodhat a beszéd, a gondolkodás, a mozgás, egyensúly és koordinációs zavar alakulhat ki, nyelési nehezítettség, széklet és vizelet visszatartási és ürítési problémák jelentkezhetnek.

A felsorolt tünetek minden betegnél különbözőképpen és különböző súlyossággal jelentkeznek.

A rehabilitációs kezelés célja a mozgáskészség és az önellátási képesség fejlesztése. A rehabilitációs program személyre szabott, a beteg szükségletei döntik el ki foglalkozik vele. A beteg aktív, tevékeny részvétele a programban a jó eredmény elérésének alapvető feltétele.

Az ápolás illetve a foglalkozások, járásgyakorlatok kapcsán számolnunk kell az elesés, sérülés veszélyével. Ezek nagyrészt megelőzhetők, ha önállóan csak a megengedett mozgásokat, torna- és járásgyakorlatokat végzi.

Rehabilitáció alatt megtörténik a beteg részére szükséges járást segítő segédeszközökkel történő ellátás, illetve használatuk betanítása. Az otthonra szükséges segédeszközök felírása távozáskor történik.

A komplex kezelés eredményeként a mozgáskészség és az önellátási képesség javulása várható, egyénenként különböző mértékben. Az önellátási képesség visszanyerése nem csak a beteg érdeke, hanem a családtagoké is.

A kórházból való távozás után az előírt gyógyszerek szedése mellett feltétlenül szükséges az osztályon elsajátított gyógytorna végzése. Nagyon fontos továbbá a stroke kialakulásához vezető betegségek (magas vérnyomás, cukorbetegség, stb.) egyensúlyban tartása, egy újabb agyi történés megelőzése érdekében.